

R. P. D. P R I O L O .

Cavallicen. Vinteni.

Feb. 21. Junii 1697.

A R G U M E N T U M .

Baro cui ex tranfatione competit Vintenum errorum in specie fructuum ; non potest pretendere jus exigendi Vintenum super aliis fructibus , in dicta tranfatione specificè non expreffis .

S U M M A R I U M .

- 1 Tranfatio tribuens jus exigendi certam speciem fructuum , extendi non potest ad alios fructus ibidem non expreffos .
- 2 Maxime fi concurrat observantia exigendi tantum fructus in tranfatione expreffos .
- 3 Exprefio certarum specierum inducit limitationem quoad alias non expreffas .
- 4 Tranfatio non trahitur ad casus non expreffos .
- 5 Pacta ad imparia iudicari non debent .
- 6 Titulus ex annuis prafationibus dictis , censetur limitatus , & restrictus , si presentantibus sint limitata .
- 7 Clausula prafertiva aliorum iurium , duntaxat intelligenda est de iis iuribus , quæ in tranfatione non fuerunt specificata .
- 8 Et nullum jus tribuit , nisi aliunde constet competere .
- 9 Dominus ex uno titulo non potest fieri Dominus ex alio diverfo .
- 10 Concessio juris exigendi Vintenum ex certa fructuum specie per communitatem Baronif facta in recompensationem quarundam exemptionum , demonstrat illud jus Baroni non competere ex titulo univerfalis dominii , & n. 11 .
- 12 Actus gesti contra particulares , iuribus communitatis non nocent .
- 13 Proclamata executioni non demandata nullum jus tribuunt .
- 14 Actus post tranfationem emanati cum ipsa comparabiliter intelligendi sunt .
- 15 Ex actibus particularium eriri non potest probatio dominii directi univerfalis .
- 16 Actus æquivoci non concludunt existentiam dominii directi univerfalis utpotè ad alium titulum referibiles .
- 17 Dominio directo univerfali repugnat existentia bonorum liberorum , & allodialium .

DECISIO I.

Intendente Domino Duce de Galiens moderno Barone de Gadanes ex titulo univerfali Domii , ad formam text. in l. 1. & rot. tit. C. de agricol. & cens. lib. 11. exigere ab eis subditis Vintenum super omnibus fructibus in eodem territorio recolligendis ; Et communitate expiciente illorum solutionem fuisse semper pro tempore limitatam ad tres species fructuum , nempe tritici , leguminum , & uvarum . Ista prævis duabus divisionibus coram bo. me. Emerix una sub die 15. Junii 1693. & altera 7. Maii 1694. sententiam favorabilem de voto hujus nostri Tribunalis ab A.C. reportavit , pro ejus confirmatione , vel infirmatione , hodie coram me in gradu ulterioris appellationis , responsum fuit sententiam lafam de voto Rotæ esse confirmandam .

Interum nempe ratio ita decidendi tota desumpta fuit ex tranfatione usque de an. 1268. inita inter communitatem dicti loci , & baronem tunc temporis ; in illa enim apparet , quod in remuneracione quarundam libertatum , & exemptionum pro ipsum concessarum ad favorem hominum dictæ communitatis ; isti per suos legitimos procuratores promiserunt solvere Baroni Vintenum ex tribus speciebus fructuum tantum ; scilicet cum in ea tranfatione exprimitur certi fructus , & limitati , ex quibus Vintenum est solvendum , ex illa promanant titulus , & obligatio juris exigendi , que tanquam limitata ad certos fructus , tantum tribuit , quantum exprimit ; ideoque citra expressam violationem literæ ipsius tranfationis , non potest extendi ad alios fructus ibidem non expreffos , quia illi de quibus non est cogitatum , in suo statu retinentur , & tantum in his interpositum pactum nocet , de quibus inter contrahentes actum esse probatur , per tex. in l. cum Aquiliana , & in l. cum veteribus , ff. de tranfati. cum aliis deduct. in alia decif. hujus causæ 15. Junii 1692. ff. Constat siquidem cor. bo. me. Emerix . Tanto magis sub litere visa est vis hu-

jus tranfationis , quia ex testibus deponentibus , etiam cum negativa coactata ad solas tres species fructuum , & expressim investituris factis , juxta solitum , & consuetum , apparet Vintenum vel fuisse limitatè exactum , vel limitatè promissum ; & propterea si ex subsecuta observantia usque adhuc inconcussa continuata comprobatur illius limitatio ad certas species fructuum , ut Vassalli remaneant privati naturali libertate fructu , & utendi re propria , fieri non debet , in eorum præjudicium , illius extensio ad alias species fructuum nunquam exactas , vel promissas .

Et hinc non relevat , quod tranfatio taxativa non loquatur de tribus speciebus fructuum , ideoque non obstat Baroni , quominus ex illimitato titulo univerfalis dominii exigere possit Vintenum super omnibus aliis fructibus totius territorii sub emphyteuticis , quia ultra quam quod ipsa exprimit certarum specierum inducit limitationem quoad alias non expreffas cum obligatio inita in contractu , & quod magis est , per viam tranfationis , non fit capax extensionis , sed potius inducit denegacionem in cæteris non expreffis , per tex. in l. si de certa , C. de tranfati. cum aliis notat. per Urceol. de tranfati. g. 81. n. 5. & seg. Rota cor. Royas dec. 316. n. 25. & in rec. dec. 595. n. 8. p. 18. adhuc tamen ponderatum fuit , quod Vassalli ideò promiserunt solvere Vintenum in certa specie fructuum , ut libertati remaneret in certa qualitate onerum ; & sicut communitas non potest extendere propriam libertatem , ita Baro non debet exigere ultra species convenias , alias pacta ad imparia interpretarentur ; & propterea cum in hoc casu Dominus directus ad probationem sui tituli recurrere non possit nisi ad exactio- nem limitatam , ita ex illis recurere non potest , nisi limitatum , & restrictum , ut comprobat Menoch. de prafumpt. l. 3. prafumpt. 11. n. 3. cum seq. Guid. Pap. dec. 407. & 408. Christin. dec. Belg. 95. lib. 1.

Non obstantè , quod in eadem tranfatione expresse legatur illa præservativa , salvo omni dominio suo , & plena jurisdictione , & salvo omnibus aliis usibus : ex qua scribentes pro Barone exuere contendebant illam expressionem factam fuisse ad demonstrandas species rerum , ex quibus Vintenum percipiebatur tanquam pro modum generis continentis in se species aliorum fructuum , non autem ad limitandum illorum præstationem ; quoniam hæc interpretatio , quantum absona fit ab intelligentia ipsius tranfationis , satis superque convincitur ex ipso facto deinceps subsecuta . Nam si Vintenum fuit semper limitatè exactum : ex hoc clare datur intelligi , quod per illa verba non fuerat præservata , nisi ea jura , de quibus in tranfatione non fuerat specificatè dispositum ; imò eadem verba , tanquam dependantia a futuro eventu , & probatione , nullatenus jus tribuere poterunt super generali exactioe Vinteni , nisi illud aliunde concludentissimè probatum fuerit , ad tex. in l. si quis sequatur , ff. de leg. 1. cum aliis not. per Boer. conf. 54. n. 6. Surd. conf. 335. n. 21. cum seq. Rota in rec. dec. 85. p. 9.

Nec jus exigendi Vintenum super omnibus fructibus probatum remanet ex eo , quod concurrente in Barone ratione univerfalis dominii in præditi totius territorii , Vassalli reputari debeant tanquam Coloni , & Agricola , & investiti à Baronibus , teneantur solvere quandam præstationem , vel in decima , vel in alia quota exigi solita juxta consuetudinem loci : quia quidquid sit , an ex hodiernis documentis dominium directum univerfale comprobatur appareat in moderno Barone ; crediderunt , quod eidem obstatè potest titulus particularis tranfationis , ut ita respectu dominii eviretur in eadem persona incompatibilitas titulorum , & successiva multiplicatio , quia si Baro est semel dominus ex titulo univerfali ; repugnat , quod successivè deficiatur dominus ex alio titulo omnino diverfo , juxta regulam infirmatam per tex. exptet. in l. 3. ff. ex pluribus , ff. de acqu. poss. ubi quod dominium non potest nisi ex qua causa contingere ita re ibeantes , & comprobant Surd. conf. 305. n. 55. Rota coram Bichio dec. 96. & in recent. dec. 218. num. 15. cum seq. par. 6.

Nec ad istum effectum tanti visus actus post tranfationem in contrarium cumulati , quia DD. immorandis super illorum singulari examine , advertebant , quod si de tempore stipulati contra ædus communitatis nomine publico per viam cessionis , & concessiois assignavit , & concessit Baroni vigesimam super tribus speciebus fructuum , ex tali præfata assignatione respectivè facta in recompensationem exemptionum per Barone concessarum ad commodum ejusdem communitatis , clare demonstratur , quod ex titulo prædicto univerfalis dominii non competeat Baroni jus exigendi Vintenum de omni fructuum specie , de qua

qua certè mentio facta fuisset in subsecuto inventario con- fecto sexennio post tranfationem , in quo cum dilictè descripta fuissent omnia jura que Baroni competeabant super castro , & tunc temporis de univerfali jure exigendi Vintenum ab omni specie fructuum nulla ratio habita fuerit , evidentè colligitur jus Baronis non aliunde desumi , quam ex titulo tranfationis inite cum ipsa communitate . Ideoque actus relati ab scribentibus pro Barone , non alio modo explicari , & intelligi debent , quam compatibiliter , & relativè ad præambulum titulum tranfationis .

Cæterum DD. illos etiam summam delibando considerant , quod nonnullis , quales sunt proclamaciones factæ de an. 1352. & 1404. de recognoscendo Baronem in dominio directum sub pœna commissi , & confiscationis in casu contraventionis , non apparent univerfali exerciti contra omnes de communitate ; cumque illi referri possint ad particulares personas à Barone investitas , non solum præjudicare non possunt iuribus communitatis , sed quod magis est , tanquam æquivoci , nec minus concurrere debent cum explicito titulo tranfationis nam post emanata d. proclamata , nunquam justificatum fuit pro parte Baronis Vintenum exactum fuisse de omni specie executioni demandata , ad notat. per Cancr. var. res. sol. l. 3. c. 4. n. 146. Rota cor. Bar. dec. 719. n. 4. & in rec. dec. 595. n. 10. p. 18.

Eademque reponfione submoveri visus sunt alie coactiones factæ sub generali Vinteno fructuum , ac successivè obligatione solvendi vigesimam de hortis , pratris , & olive- tis , & demum recognicionis Baronis in dominio , & fundicarium totius territorii , quia cum isti actus emanaverint longè post secutam tranfationem , veniunt cum ipsa compatibiliter intelligendi . Ideoque promissio solvendi generale Vintenum censeri debet facta ad formam ejusdem tranfationis ; ultra quod tanquam expliciti per particula- res possessores super bonis forsan de dominio directo ipsius Baronis non afficiunt , nisi ipsosmet promittentes , absque eo quod possint trahi ad probationem dominii univerfalis etiam quoad alios , ut bene advertit Tondut. res. sol. 45. n. 4. & 15. & res. sol. 64. n. 13. cum seq. Rota coram Cerro decif. 324. n. 12. & seg. & in rec. dec. 797. n. 21. & seg. p. 18.

Et demum minus relevare nisi sunt testes vigore remifforie Rotalis nuper examinati , quia quatenus deponunt Baronem facere consuevisse publicationes , & bannimenta super cultura bonorum , & asportatione segetum , nec non à subditis exegisse quadam laboreria personalia pro suorum bonorum cultura , ac demum per ipsos Barones dispostum fuisse de terris hermis , & incultis ; animadvertunt fuit , quod idemet testes deponunt , bannimenta versus ab eadem communitate contradicta , cumque opera personalia sint referibilia ad alium titulum particularis servitii , quàm dominii univerfalis , & infœudationis , de bonis hermis , & incultis , veri poterint tanquam de pertinentibus ad sicutum 16 Baronis ratione univerfalis jurisdictionis , & superioritatis , quam habuit in castro , non necesse concludunt existentiam dominii univerfalis . Imò cum ex instrumentis datis in sum- mario communitatis n. 6. & 7. justificatum fuerit nonnulla bona fuisse à particularibus infœudata , nulla facta mentione de dominio directo Baronis , nihil magis resistere visum 17 est probationi hujus univerfalis dominii , quàm bonorum liberorum existentia , per ea que tradit Tondut. d. res. sol. civ. 41. n. 14. cum seq. Rot. cor. Cerro d. dec. 324. nu. 6. & in rec. d. dec. 797. n. 14. cum seq. & in Cavallicen. Domini 5. Junii 1684. § non tamen , coram bo. me. Pauluccio .

Quo verò ad ea que insinuabantur à defensoribus Baro- nis , quod de tempore tranfationis non aderant , nisi modici fructus Olivarum , & modò devesfatis vineis ex quibus percipiebatur Vintenum vini , illi in immensum excreverint , ita ut plantatio Olivarum occupet ferè majorem partem territorii ; ideoque ne aperitur via fraudibus in nota- bile præjudicium Baronis , dicendum veniat , quod isti fructus tanquam subrogati in locum aliorum cadant sub eadem lege Vinteni , cum immunitas cultura immutatur non debeat jus domini visum fuit de hac questione non esse modo agendum , illam reservatò sub examine principalis dubij Et ita utraque parte &c.

R. P. D. P R I O L O .

Cavallicen. Vinteni.

Feb. 21. Junii 1697.

A R G U M E N T U M .

Bona præsumuntur libera , & franca , ita ut ex sola juris assistentia competat manutentio in possessione liberè . Decif. ad Theatr. de Luca Vol. II.

tatis , etiam si aliqui testes libertati contradicant , cum in eorum concursu prævalent testes juris dispositioni conformes .

S U M M A R I U M .

- 1 Bona præsumuntur libera , & franca , nisi contrarium probetur .
- 2 Sola juris assistentia sufficit ad obtinendam manutentionem .
- 3 Testes sunt præferendi , qui habent pro se præsumptionem juris .
- 4 Probationes æquivocæ ad effectum manutentionis non juvant .
- 5 Quando adeh incertitudo tum respectu univerfalis dominii , tum respectu præstationis , possessio non dicitur sufficienter probata ad effectum manutentionis .

DECISIO II.

Retenta serie facti , de qua actum fuit in alia decifione hodie emanata coram me super infirmatione sententie Rotalis , DD. procedentes ad examen alterius dubij super possessore , censuerunt manutentionem esse hinc inde concedendam .

Quoniam ad tres species fructuum , nempe tritici , leguminum , & uvarum , non impugnabatur à communitate solutio Vinteni , cumque quoad alias fructuum species non probetur à Barone exactio vigesimæ , communitas erat quoad alias manutenda in quasi possessione non solvendi , cum ipsa habeat juris assistentiam , ex quo omnia bona , nisi contrarium concluderent probetur , præsumuntur libera , & franca : quæ de per se sola satis superque sufficit pro effecta manutentionis , juxta ea que generaliter tradit Posth. manutent. obs. 45. & in puncto concludit Tondut. res. sol. civ. 64. per tot.

Neque ad effectum attendi merentur depositions testium in contrarium data , que ultra quam quod illi non deponunt de uniformi exactioe Vinteni univerfali facta ab omnibus de communitate , & quartus limitatè concludit cum dictione taxativa ad solas tres species fructuum , adhuc tamen in concursu aliorum testium communitatis limitatè deponentium de tribus duntaxat speciebus , attendi non merentur , cum præferri debeant , qui magis in dicto se uniformant cum dispositione juris , ad notata per Rot. coram Greg. dec. 472. & in rec. dec. 442. n. 13. p. 4. tom. 2. & alibi sæpè .

Prout minus juvare poterunt recognicionis in dominio directum , & subsecute investitura cum solutione laudemii , & præservativa Vinteni generalis fructuum , quia cum ille non justificet , in qua specie fructuum Vintenum exactum fuerit , vel debent intelligi ad formam tranfationis inter partes emanatæ , vel tanquam æquivocæ attendi non merentur pro effectu manutentionis , ut in puncto advertit idem Tondut. d. res. sol. civ. 64. per tot. & signanter num. 19. cum seq.

Absque eo quod dici valeat præstationem vigesimæ fieri in possessores prædiorum ex causa univerfalis dominii , quæ cum efficiat indistinctè omnia bona territorii , præbet favore Baronis juris assistentiam quoad omnes alios fructus ; quia ultra reponfiones datas in alia decifione , adhuc tamen in hac particulari disputatione concurrere visa est alia reponfio non minus adæquata , ex eo desumpta , quod cum respectu juris univerfalis concurrat in Barone incertitudo illius pro bonis , & respectu Vinteni adhuc non apparet , quid exigi consuetum fuerit ultra tres species fructuum ; cessante proinde in Barone certitudine respectu univerfalis dominii , illius præfatio remaneat incerta , ideoque in effectum ad obtinendam manutentionem in præjudicium communitatis habentis juris assistentiam super libertate bonorum , juxta ea que tradit idem præcit. Tondut. d. res. sol. civ. 64. n. 19. usque ad finem .

Et ita utraque parte &c.

R. P. D. C A P R A R A .

Ferrariens. Feudi.

Veneris 9. Maii 1698.

A R G U M E N T U M .

Insignis questio , an Pontifex in feudis , & concessioibus Ecclesiasticis teneatur sequi equitatem , Bart. in l. 1. ff. permittitur , ff. de aqua quædam , & aliorum , saltem vi directiva , licet non coactiva . An investitura feudalis sui emphyteutica , facta de bonis Cameræ in statu Ferraria , prætermis proximoibus , sustineatur .

causa prælationis, successione, vel consecrationis, aut cuiusvis alterius tituli particularis, cum tunc reputetur tanquam tertius, & extranea persona; nec exinde oritur ulla repugnancia, quod dominus directus universalis dicatur subfeudatarius proprii feudatarii, ut notant Claper, *quæst. caus. 105. sub n. 27. Peguer. dec. 198.*

Parum demum Paternentibus profuit alia defensione præsumiri, ostendendo quæplura instrumenta concessio- num ab ipsis facta sine Camera consensu, & non solum eum receptione laudemii, sed & cum expressione, quod bona erant majori Signoria distraherentium obnoxia. Et enim prævaluerunt apud Dominos Camera responsiones, innixæ super eo, quod concessiones fuerunt ferè omnes ex- pletæ ad formam initarum transactionum, quarum vigore verita non erat Paternentibus infra præfixam summam li- bera alienatio; & si qua fuerunt gesta cum laudemiorum solutione extra limites conventionum, aut dignoscuntur revocata, aut tanquam æquivoce non destruant probatio- nem universalis domini, tot aliis univocis demonstrationibus, ac ex facto ipso Paternentium confirmatam; cum ab- solutum in iure sit non sufficere solum enunciationem in contractibus factam, quod bona sint libera, ad subtrahen- dum onus eisdem infixum, ut de bonis fideicommissi sub- jectis, & alienatis tanquam liberis, firmiter tenuit Rota in Rom. fideicom. de Avila 16. Junii 1692. *f. Et altera, cor. bo. me. Emerix, ac 1. Martii 1694. f. Fin. in fin. cor. R. P. D. Mu- to, & in Rom. fideicom. de Incononatis 16. Maii 1695. f. Nulla sequidem in fin. cor. eodem bo. me. Emerix.*

Nec ulla adest implicancia, quod dd. Cives, & incolæ quandoque exegerint laudemiam in alienationibus factis ab eorum subemphyteutis; nam ut superius observatum fuit, licebat, & licet Comitatenibus, servata forma bullæ *Tes- timonio*, dare ad novum accipitum, seu emphyteusum eorum bona franca, & libera, sibi que ipsis reservare jura laudemiorum solvenda ab eorum subemphyteutis, quod ta- men nihil præjudicat domino directo universali, ac Superi- ori penes Cameram residenti, cum in prædictam iuris dispositionem, seu usum consuetudinatio, quando subemphy- teuta alienant bona in subemphyteusum recepta, non debeat laudemium domino directo particulari, ac immediato, Chaffen, *ad consuet. Burgund. rub. 2. f. vers. sed casus, Gam. decis. Lu- sitan. 244. num. 7.* Ideoque ex hac laudemiorum solutione, quandoque facta ad favorem dominorum particularium,

non destruitur jus directitatis domini superioris, ac uni- versalis penes Cameram residentis, quinimo magis com- probatur, non solum quia huiusmodi solutio fuit facta ad formam, & in executionem bullæ *Tesimonio*, verum etiam quia quando Comitatenes alienaverunt eorum directa Do- minia particularia, sibi competenta, cum eorum subem- phyteutis, solverint laudemiam Camera domino universa- li, ex quo induci certissimum modum probationis domini universalis, firmat Ludov. Bell. *cit. conf. 211. n. 7. §. 4.*

Quemadmodum etiam expressio majoris Signoriæ ni- hil operatur, utpotè facta habito respectu ad subemphy- teutam, contra quem nulli dubium est, concedentem habe- re dominium directum, dum non implicat cum variis rela- tionibus dari diversa dominia per gradus superioritatis, & inferioritatis, distincta tamen, & diminuta, ut tenuit Me- noch, *conf. 226. num. 79. & segg. Surd. decis. 288. nu. 1. seg. & ita se explicavit Paternentes; nam facta alienatione directo- rum dominorum particularium sub expressione, quod erant eorum majori Signoriæ subiecta, adhuc petierunt consensum ab officialibus Camere, & eisdem laudemiam perolverunt, ut constitit ex pluribus instrumentis datis in Summ. Camera num. 4. sub lit. E. quo fit, ex confessione eorundem Paternentium, rem esse in claris, vocabulum ma- joris Signoriæ in dd. Instrumentis expressum, nil aliud im- portare, quam dominium directum particulare, seu subal- ternum, respectu fororum subemphyteutarum.*

Examinatis itaque ad satietatem omnibus hinc inde de- ductis, DD. censuerunt, constare de universali directo do- minio Camere factis comprobato: Tum ex antiquis, & ge- neralibus transactionibus universum Comitatum comple- dentibus, ac etiam ex particularibus individualiter univer- sitatem de Paterno respicientibus: Ex factis versuta senten- tia longe supra duo secula promulgata: Ex tot edictis gene- ralibus, & particularibus, in executionem demandatis: Ex innumeris investituris, & solutionibus laudemiorum, intra spatium trium seculorum factis: Ex confessionibus sæpius à Paternentibus in actu proportionato emissis: Ex antiquis inventariis sub archa custodia aservatis: Ex tot DD. aucto- ritatibus, & Magistratum totius Comitatus testimoniis: Ex prudentium responsis: Et demum ex usu, & consuetu- dine rationis continente, que cum diu, & per plurimos 84 annos observata fuit, minime sunt mutanda, *h. minime 23. & l. sed, & ea 35. ff. de legibus.*

Et ita resolutum fuit, utraque parte audita &c.

MANTISSA DECISIONUM SACRÆ ROTÆ ROMANÆ,

ad Librum Secundum

THEATRI VERITATIS & JUSTITIÆ, CARDINALIS DE LUCA

Qui est

DE REGALIBUS,

Hoc est

DE OFFICIIS VENALIBUS, LOCIS MONTIUM, &c.
Aliisque Juribus ad materiam Juris prohibendi pertinentibus &c.

ARGUMENTA DECISIONUM DE REGALIBUS, &c.

DECISIO I. *Cavallicen. Transactionis.*

Transactionis obligatio Camerali vallata habet execu- tionem paratam, nisi sit evidenter nulla, vel enor- miter læva: illius inobservantia ab impugnante cum necessariis requisitis probanda est, adeo ut non sufficiat defectus adimplementis ex parte alterius ex transigentibus, cum ad eum observantiam cogi possit. Obligatio per subditos suscepta molendi in molendinis Baronis non lædit Ecclesiasticam libertatem, etiam si personæ Ecclesiasticæ prius molendina ab ipsomet Barone emer- rint, cum huiusmodi obligatio non proveniat ex aliqua vi coactiva, sed ex mera transigentium voluntate eundi potius ad molendum unius, quam alterius.

DECISIO II. *Cavallicen. Furni super bono iure.*

Licet Baro nequeat prohibere Ecclesiasticis constructio- nem furnorum, præsertim pro eorum usus: potest ta- men suis vassallis prohibere, ne in dictis furnis panes co- quant, quando præfati vassalli se obligaverunt ad furnum Baronis accedere, cum illa voluntaria obligatio eundi potius ad unum furnum, quam ad alium, libertati Ec- clesiasticæ non præjudicat.

DECISIO III. *Cavallicen. Bannalitatatis Furni*

Baro potest subditis prohibere, ne furnos constructent, & illic panes coquant, si ipsius favore concurret titulus expressus privilegii, & conventionis, vel tacitus proveniens ex im- memorabili præscriptione, aut possessione, cum admixta vassallorum prohibitione, & subsecuta eorum acquie- scencia: ita ut exinde competat Baroni quasi possessio juris cogendi vassallos ad furnandum in suo furno privativè quoad alios. Transactionis per testes de auditu in antiquis probari potest, maxime si ad sint conjectura, & admini- cula, & que sint ista adminicula ad effectum cogendi vassallos ad furnos Baronis accedere, late hic discutitur.

DECISIO IV. *Cavallicen. Bannalitatatis Furni*

Idem est argumentum antecedentis decisionis super manu- tentione emanate.

DECISIO V. *Cavallicen. Bannalitatatis Furni.*

Argumentum in antecedentibus decisionibus reperitur.

DECISIO VI. *Romana Officii.*

Conservatores urbis certo tempore residentes prorogare, & extendere non possunt officia à vita unius in personam

alterius, in præjudicium conservatorum successorum.

DECISIO VII. *Romana Officii Aqua Felicitatis.*

In hac Magistrati decisione firmatur in alio casu simili idem, quod in proximè præcedenti Decisione fuit de- cissum, non posse scilicet per conservatores Urbis certo tempore residentes prorogari, & extendi officia à vita unius in personam alterius, in præjudicium conservato- rum successorum. Et amplius in hac decisione firmatur quod extensio huiusmodi, etiam confirmata per Papam, non sortitur effectum, & quia confirmatio est in forma communi, & deest scientia specifica Papæ, quod con- servatores non poterant facere extensionem.

DECISIO VIII. *Romana locorum montium.*

Ad loca Montium uti fideicommissaria non datur Immis- sio, si in litteris patentibus vinculum fideicommissi non legatur, etiam illud aliàs fuit cum mandato Judicis dele- tum, firmo tamen remanente alio vinculo Evictionis; & acquirens loca montium liberè vel cum certo tantum vinculo à Principe mediante eius officiali, recognoscit in Dominum ipsum Principem, & non potest ab aliis super locis montium molestari, præcipue si prius idem Prin- ceps deleverit vinculum fideicommissi. Versus pecunia- rum retractatum ex locis montium venditorum cum li- centia Principis, ad effectum extinguendi debita, quo- modo probetur, & de illa nec de multiplo ordinato à Principe, quando creditor non debeat esse sollicitus.

DECISIO IX. *Romana Census.*

Creditor anterior avocet pecunias solutas posteriori cum obligatione de restituendo prioribus & posterioribus. Cen- sus extinguitur proportionaliter per receptionem bo- norum in causam illius, loca montium cum vinculis evictionis, & de restituendo prioribus & posterioribus as- sumantur scuta 60. secus si loca montium fuerint ad instan- tiam creditorum liberata à vinculo fideicommissi per Principem, tunc enim à conceditoribus avocantur pro- valore intrinseco scutorum centium.

DECISIO X. *Romana Reintegrations.*

Reintegratio ad loca montium alienata cum falso manda- to procuræ, datur: & quomodo locorum montium alienatorum possessio probetur ex litteris patentibus, & li- bris secretariæ montium.

Sententia contumacialis, si prolata sit in Iudicio crimina- li, etiam mediante probatione delicti, prædicat etiam in